

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.1/2022/19.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év szeptember hó 15. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.369/2020/32. számú ítéletét megváltoztatja.

A vagyonekhozással érintett összeget 309.725,- (háromszázkilencezer-hétszázhuszonöt) forintra pontosítja.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Korruptió és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztályán T-15/2018. tételszámú bűnjeljegyzék 1-24. sorszáma alatt bevételezett okiratok lefoglalását megszünteti és az iratok közti kezelésüket rendeli el.

A vádlott személyazonosító igazolványának száma: 238572ME.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az eljárás során az bank3. bankszámlaszám3 számú bankszámláján lefoglalt és a Budapesti Rendőr-főkapitányság Korruptió és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztályán P-54/2019. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vett 48.194.825,- (negyvennyolcmillió-százkilencvennégyezer-nyolcszázhuszonöt) forint bűnjelpénzről egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban utólag rendelkezzen.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.200.- (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget Terhelt1 vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. október 5. napján kihirdetett 31.B.369/2020/32. számú ítéletével az általa ismeretlen helyen tartózkodónak tekintett Terhelt1 vádlottat – a

Be. CI. Fejezetében szabályozott távollévő terhelttel szembeni eljárás keretében – bűnösnek mondta ki a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő pénzmosás bűntettében, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, ezért – mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, 3 év gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 309.920,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, továbbá kötelezte az eljárás során felmerült 674.492,- forint büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.946/2021/3. számú átiratában a védői fellebbezést egyéb okból alaposnak tartotta. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nem tartotta meg maradéktalanul, mert az eljárást úgy folytatta le a vádlott távollétében, hogy előtte nem tisztázta a tartózkodási helyét.

[4] Az ügytörténeti adatokat felidézve rámutatott, hogy a törvényszék a vádlott különböző kimentései miatt egyszer sem tudott érdemi tárgyalást tartani, ezért felhívta a figyelmét, hogy újabb kimentést már nem fogad el, és amennyiben nem jelenik meg, elfogatóparancsot bocsát ki vele szemben. A vádlott a 2021. június 30. napjára kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, ezért az elsőfokú bíróság elfogatóparancsot adott ki vele szemben, ami nem vezetett eredményre, ezért az ügyészség indítványozta, hogy a törvényszék az eljárást a vádlott távollétében folytassa le. A fellebbviteli főügyészség sérelmezte, hogy a törvényszék egyetlen alkalommal sem ellenőrizte a vádlott bejelentett, érvényes tartózkodási helyét, akivel telekommunikációs eszközök útján folyamatosan kapcsolatban volt és a korábbi kimentéseit elfogadta. A Be. 747. § (3) bekezdés b) pontjára, ugyanezen törvényi szakasz (4) bekezdés a) pontjára, a Be. 501. § (1) bekezdésére, a Be. 514. § (3) bekezdésére és a Be. 119. § (1) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozva hangsúlyozta, hogy a törvényszék a fokozatosság elvét is mellőzte, továbbá még csak kísérletet sem tett a vádlott tényleges tartózkodási helyének felkutatására.

[5] Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a távollétes eljárás feltételei nem valósultak meg, ezért a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[6] A védő fellebbezése írásban benyújtott indokolásában elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, míg harmadlagosan a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítését kérte.

[7] Az elsődleges indítványa vonatkozásában kiemelte, hogy védence az eljárás alatt következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és a beszerzett bizonyítékok alapján nem lehet kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani büntetőjogi felelősségét a pénzmosás bűntettében, mivel annak megállapíthatóságához a vádlottnak tisztában kellett volna lennie azzal, hogy büntetendő cselekményből származó pénz megszerzésében működik közre és e közreműködése fejében jutott jogtalan vagyoni előnyhöz. Sérelmezte, hogy a törvényszék nagyfokú jelentőséget tulajdonított a vádlott büntetett előéletének, továbbá, hogy a rendelkezésre álló tényekből való következtetés helyett az életszerűségi kérdéskörrel foglalkozott a terhelt által előadott védekezés vonatkozásában. Álláspontja szerint a tényállás részben felderítetlen, mert az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényekből helytelenül következtetett további tényekre, így a megállapított tényállás nem lehet irányadó a másodfokú bíróság számára.

[8] A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának indokaként a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtett érvekre utalva kijelentette, hogy a leírtakkal teljes egészében egyetért.

[9] Végezetül az enyhítésre vonatkozó indítványát azzal indokolta, hogy a törvényszék nem kellő súllyal vette figyelembe az enyhítő körülményeket, így különösen az időmúlást. Kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt is értékelje védence javára.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat csak részben tartotta meg.

[11] Az elsőfokú bírósági iratokból kitűnik, hogy a Fővárosi Törvényszék a vádiratot kézbesítette a vádlott központi személynyilvántartásban 2020. május 18. napjától rögzített érvényes lakcímére – cím6 –, valamint a vádiratban is feltüntetett utolsó ismert tartózkodási helyére, amely a nyilvántartási adatokban nem szerepel. A bírósági küldemény mindkét címről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, ezért a törvényszék a vádiratot megküldte a

vádlt email címére, aki egy válasz emailben jelezte, hogy azt megkapta. A 2021. február 5. napjára kitűzött előkészítő ülésre szóló idézés elküldésére is elektronikus úton került sor, aminek a kézhezvételét a vádlott elektronikus úton visszaigazolta.

[12] Az elsőfokú bíróság 2021. február 4. napján kelt 11. sorszámú hivatalos feljegyzése szerint a védő telefonon bejelentette, hogy védenca beteg, ezért az előkészítő ülésen nem tud megjelenni. A törvényszék erre tekintettel intézkedett új határnap – 2021. március 23. – kitűzéséről, amelyre az idézést a vádlottnak ismételten emailben küldte meg. Terhelt1 vádlott emailben megküldött válaszában kijelentette, hogy az idézést megkapta. A törvényszék külön felhívása ellenére utólag nem csatolt a betegségére vonatkozó igazolást.

[13] A Fővárosi Törvényszék az előkészítő ülést a 2021. március 8. napján kelt 14. sorszámú végzésével a járványügyi veszélyhelyzet miatt elhalasztotta és új határnapként 2021. április 23. napját tűzte ki. A végzés elektronikus úton történt kézhezvételét a vádlott emailben megerősítette, azonban a határnap előtti napon megküldött emailben kérte az előkészítő ülés elhalasztását az oltási lehetőségére hivatkozással. A vádlott csatolta a Sars-Cov-2 elleni védőoltásról szóló igazolását, amelynek értelmében az első oltását jóval a határnap előtt, 2021. április 3. napján kapta meg, míg a második oltása a határnapot követő egy héttel későbbi időpontra, 2021. május 1. napjára szólt, azonban az elsőfokú bíróság ennek ellenére nem utasította el az igazolási kérelmét, helyette új határnapként 2021. május 25. napját tűzte ki. A vádlott az általa elküldött emailben közölte, hogy az elektronikusan megküldött idézést megkapta.

[14] A hivatkozott új határnapon a vádlott nem jelent meg, védőjén keresztül azt üzenve, hogy sérvműtetre van előjegyezve, ezért kórházba kell mennie. A vádlott által 2021. május 31-én emailben megküldött, az előkészítő ülés napján kiállított orvosi ellátási adatlapon diagnózisként tüdőgyulladás került rögzítésre.

[15] A törvényszék 2021. június 7. napján kelt 20. sorszámú hivatalos feljegyzése szerint az eljáró bíró telefonon beszélt Terhelt1 vádlottal, aki kérdésére elmondta, hogy a sérvműtétjét a tüdőgyulladása miatt elhalasztották. Eljáró bíró közölte vele, hogy „a továbbiakban semmilyen kimentést” nem fogad el, és ha nem jelenik meg, akkor a letartóztatása iránt intézkedik.

[16] Terhelt1 vádlott a 2021. június 30. napjára szóló idézést az általa küldött emailben írtak szerint megkapta, azonban az említett határnapon nem jelent meg. A kirendelt védő tájékoztatta a törvényszéket, hogy a vádlott az előkészítő ülés előtt tíz perccel telefonon felhívta, és tájékoztatta, hogy nincs megelégedve a védelmével, ezért ügyvédet kíván meghatalmazni.

[17] Fenti előzményeket követően a törvényszék a vádlottal szemben belföldi elfogatóparancsot bocsátott ki, amelynek eredménytelenségéről tájékoztatta a Fővárosi Főügyészséget, majd a vádhatóság a 2021. augusztus 30. napján kelt Bf.2164/2020/18. számú

átiratában indítványozta, hogy a törvényszék az eljárást az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében folytassa le. Az elsőfokú bíróság ezek után a Be. CI. Fejezetében szabályozott távollévő terhelttel szembeni eljárás szabályai szerint folytatta az eljárást, a vádlottat a 2021. október 5-i hatánapra hirdetményi úton idézte, majd a tárgyaláson kihirdetett ügydöntő határozatával az eljárást befejezte.

[18] Az elsőfokú ügyadatokból két következtetés egyértelműen levonható, az első, hogy a vádlott minden lehetőséget megragadott annak érdekében, hogy a törvényszék a büntetőügyben ne végezhesen érdemi eljárási cselekményt, a második, hogy a törvényszék nem bizonyosodott meg arról, hogy a vádlott távollétében lefolytatandó eljárásnak a Be. 747. § (3) bekezdésben szabályozott három együttes feltétele megvalósult-e. Az ítéltábla a később még kifejtendő másodfokú bizonyítási eljárás eredménye miatt nem azt rója fel az elsőfokú bíróságnak eljárási szabálysértésként, hogy a három konjunktív feltétel nem valósult meg, hanem annak elmulasztását, hogy a feltételek fennálltát, így különösen a második törvényi követelmény megvalósulását nem tette vizsgálat tárgyává.

[19] A távollévő terhelttel szemben a bíróság eljárásának a Be. 747. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott első feltétele, hogy a vádlott az eljárás során elszökött, elrejtőzött, vagy megalapozottan feltehető, hogy a büntetőeljárás elkerülése érdekében más módon elérhetetlenné vált. A „más módon” való elérhetetlenné válás felöllelhet a szökésen és elrejtőzésen kívül minden más rosszhiszemű cselekményt, amelynek célja a büntetőeljárás elkerülése, eredménye pedig az elérhetetlenné válás. Az eljárás jogszerűségének előfeltétele tehát annak megalapozott feltételezése, hogy az illető tudatosan vonja ki magát az igazságszolgáltatás alól. Jelen esetben a vádlott egyetlen esetben sem kezdeményezte a kapcsolatfelvételt az elsőfokú bírósággal és kizárólag az utolsó pillanatban tájékoztatta a törvényszéket arról a körülményről, ami éppen megakadályozta abban, hogy az eljárási cselekményen megjelenjen. Jól példázza ezt az orvosi iratokkal alá nem támasztott sérvműtétje, aminek időpontjáról nyilvánvalóan nem a kitűzött hatánap előtt értesült, vagy éppen az a kifogása, hogy pont a sokadik alkalommal kitűzött előkészítő ülés napján tájékoztatta a kirendelt védőjét arról, hogy nincs megelégedve a munkájával, majd önhatalmúlag eldöntötte, hogy ezen okból meg sem jelenik a törvényszék előtt. A vádlottnak az elsőfokú eljárás alatt tanúsított magatartása alapján megállapítható, hogy nem állt szándékában a törvényszék előtt megjelenni. E következtetést a leginkább az a tény mutatja, hogy tudomással bír az ellene folyó büntetőeljárásról, azonban az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt közel egy év alatt egyetlen alkalommal sem lépett kapcsolatba akár az elsőfokú, akár a másodfokú bírósággal.

[20] A 747. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott második feltétel a vádlott tényleges elérhetetlenné válása, azaz annak megállapítása, hogy a felkutatása érdekében tett intézkedések észszerű időn belül nem vezettek eredményre. A Be. 747. § (4) bekezdés c) pontja értelmében a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel akkor állapítható meg, ha az elfogatóparancs a kibocsátástól számított tizenöt napon belül nem vezetett eredményre. Az kétségtelen tény, hogy az elsőfokú bíróság által kibocsátott elfogatóparancs a hivatkozott időtartamon belül eredménytelen maradt, azonban a fellebbviteli főügyészség alappal kifogásolta, hogy annak kibocsátása előtt a törvényszék nem győződött meg a vádlott

tényleges elérhetetlenné válásáról, így az érvényes lakcíméről az elővezetését nem rendelte el, illetve más módon sem ellenőriztette le, hogy valóban az adott lakcímen tartózkodik-e.

[21] A Be. 747. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott, jogalkalmazói mérlegelés tárgyát képező harmadik feltétel, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya vagy az ügy megítélése indokolja a terhelt távollétében való eljárást. Az ügy megítélése fordulattal a Be. olyan szempontok figyelembevételét teszi lehetővé, amelyek révén az ügyészségnek és a bíróságnak széleskörű mérlegelési lehetősége van annak eldöntésére, hogy a külön eljárás garanciális rendelkezései képesek-e kellően ellensúlyozni azon körülményeket, hogy az elérhetlenné vált terhelt az eljárási jogait személyesen nem tudja gyakorolni, továbbá a bizonyítási eljárást a terhelt távollétében kellene lefolytatni. A harmadik törvényi kritérium megvalósulásának megállapíthatósága nem ütközött akadályba, mert az eljárás tárgyává tett inkriminált cselekmények egyszerű megítélésűek, az ügyészség egyetlen személlyel, Terhelt1 vádlottal szemben emelt vádat, továbbá a bizonyítási eljárás kizárólag okirati bizonyítékok ismertetését tette szükségessé.

[22] A törvényszéknek a Be. 747. § (3) bekezdés b) pontjával kapcsolatos eljárási szabálysértése az eljárása lefolytatására ugyan hatással volt, azonban hatályon kívül helyezést nem vont maga után, mert a másodfokú bíróság az eljárási szabálysértés orvoslására lehetőséget látott, ezért a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján bizonyítás felvételét és ebből adódóan tárgyalás tartását tartotta indokoltnak.

[23] A Be. 163. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A büntetőeljárási jogszabályok alkalmazása szempontjából jelentősnek minősülnek az eljárási cselekmények törvényes lefolytatását igazoló vagy cáfoló tények, így azok is a bizonyítás tárgyához tartoznak. A másodfokú bíróság a központi személynyilvántartás adatai alapján észlelte, hogy Terhelt1 vádlott az elsőfokú eljárás ideje alatt és jelenleg is kizárólag a cím6 szám alatti érvényes lakcímmel rendelkezik, ezért lehetőséget látott bizonyítás felvétele útján annak utólagos vizsgálatára, hogy a vádlott – valójában az elsőfokú bíróság tudtán kívül – ténylegesen ismeretlen helyen tartózkodott az elsőfokú eljárás alatt.

[24] Az ítéltábla a 2022. június 7. napján kelt 12. sorszámu átiratában megkereste az illetékes rendőri szervet a lakcím ellenőrzése végett. A Győri Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Körzeti Megbízott Alosztályának 2022. június 11. napján kelt 08010/5362/2022.ált. számú jelentése szerint a megadott címen tanú6 lakik, aki nem ismer Terhelt1 nevezetű személyt. tanú6 elmondta, hogy körülbelül húsz éve lakik a tulajdonában lévő házban, azonban ezen idő alatt nem lakott nála Terhelt1 nevű férfi. Előadta, hogy már többször érkezett Terhelt1 nevére szóló küldemény, de ezeket soha nem veszi át (13. sorszámu másodfokú irat).

[25] A bizonyítási eljárás keretében megtartott tárgyaláson a másodfokú bíróság a rendőri jelentést a Be. 531. § (1) bekezdése alapján – utalva a Be. 589. §-ára is – ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[26] A védő a másodfokú tárgyaláson a fellebbezése írásban előadott indokait fenntartotta, a leírtakat nem kívánta kiegészíteni.

[27] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a tárgyaláson kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék helyett eleget tett a vádlott felkutatására vonatkozó törvényi előírásnak, így az eljárási szabálysértés orvoslásával az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatra alkalmassá vált. Utalt arra, hogy a törvényszék ítélete a korábbi elítélések tekintetében több helyen is pontosításra, illetve kiegészítésre szorul, azonban a büntetőügy érdemi indokolása helytálló, a bűnösségre levont következtetés is okszerű, továbbá a büntetés megfelelő tartamú, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[28] A védő fellebbezése nem alapos.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ügydöntő határozatának felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlott nyomozati vallomását és a releváns okirati bizonyítékokat ismertette.

[30] A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy a vádlott ténybelileg beismerő vallomásának a bűnösséget vitató hivatkozásait miért nem fogadta el, e kérdéskörben indokolási kötelezettségének eleget tett, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről kellő alaposággal számot adott.

[31] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt, így a védő fellebbezésének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben teljeskörű felmentést célzó részében a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett.

[32] Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az ügyiratok tartalma alapján az előéleti adatokban és a történeti tényállásban kellett kiegészíteni, illetve helyesbíteni az alábbiak szerint.

- Az elsőfokú ítélet személyi részének első helyén feltüntetett elítélés esetében a szabadságvesztés nem börtön-, hanem fegyházbüntetés és a vádlottat 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélték.
- A felsorolás második helyén hivatkozott elítélésnél a jogerő dátuma helyesen 2008. július 7. napja, a másodfokú bíróság megnevezése Veszprém Megyei Bíróság, ügydöntő határozatának száma 3.Bf.189/2008. és a vádlottat 1 év közügyektől eltiltás és 1 év 10 hónap járművezetéstől eltiltásra is ítélték.
- A harmadik helyen rögzített elítélés tekintetében a városi bíróság ítéletének száma helyesen 4.B.1757/2008/27. és a vádlottat 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélték.
- A negyedik helyen hivatkozott elítélés esetében a vádlottat többszörös visszaesőként nem börtön- hanem fegyházbüntetésre, továbbá 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélték.
- A felsorolás hatodik helyén feltüntetett elítélésnél a pénzbüntetés összege 200.000,- forint.

[33] Az elsőfokú ítélet 2. oldalának alulról a második bekezdésében a történeti tényállás első mondatát a nyomozati iratok 681. oldala alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott a hibamentesen megjelölt dátumtól kezdődően a kft. ügyvezetője lett.

[34] Az elsőfokú ítélet 3. oldalának alulról a harmadik bekezdés első mondatában az értelemzavaró második „ekkor” szót a megkereste szóval helyettesíti.

[35] Végezetül az elsőfokú ítélet 4. oldalának második bekezdésében, a történeti tényállás utolsó mondatában az összeget 309.725,- forintra javítja ki, mert ez felel meg a tényállásban forintban feltüntetett számadatok összegének.

[36] Az így helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[37] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és az inkriminált cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[38] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy a többszörösen büntetett előéletű vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[39] A törvényszék által meghatározott szabadságvesztés tartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy Terhelt1nal szemben szükséges, de egyben elégséges 3 év szabadságvesztés kiszabása, így enyhítésére nem látott lehetőséget.

[40] A törvényszék a halmazati büntetés törvényhelyét hibásan jelölte meg, ezért azt az ítéltábla a Btk. 81. §-ára javítja ki, továbbá a vádlott többszörös visszaesői minősége miatt szükségesnek tartja még feltüntetni a Btk. 89. § (1) bekezdését is.

[41] A szabadságvesztés büntetésre ítélest megalapozó törvényhelyeket túlnyomó részt helyesen tüntette fel határozatában, azonban a másodfokú bíróság utal a Btk. 34. § I. fordulatra, a Btk. 35. § (1) bekezdését a III. fordulatra hivatkozással pontosítja, valamint feltünteti a Btk. 36. §-át is.

[42] A szabadságvesztés büntetés fegyház fokozata törvényes, azonban annak pontos törvényhelye a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pontjának ba) alpontja. A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizáró rendelkezés szintén törvényes.

[43] A foglalkozástól eltiltásra ítélet ugyancsak törvényes, amely büntetés törvényhelyeként a másodfokú bíróság még megjelöli a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontját, továbbá rögzíti, hogy a szabadságvesztés és a foglalkozástól eltiltás – mint két büntetés – egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget.

[44] A közügyektől eltiltás tartamát ugyancsak megfelelőnek találta, azonban annak törvényhelyét úgy pontosítja, illetve egészíti ki, hogy nevezett mellékbüntetés kiszabása a Btk. 33. § (2) bekezdésén és a Btk. 61. § (1) bekezdésén, míg tartamának meghatározása a Btk. 62. § (1) bekezdésén alapul.

[45] A Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontja szerinti vagyonekobzás intézkedés alapjául szolgáló törvényhelyet az elsőfokú bíróság helytállóan tüntette fel, azonban annak összegét – a tényálláshoz hasonlóan – az ítélete rendelkező részében számítási hiba következtében pontatlanul határozta meg, ezért annak összegét az ítéltábla pontosította.

[46] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszék nem rendelkezett a Budapesti Rendőr-főkapitányság Korruptciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztályán T-15/2018. tételszámú bűnjeljegyzék 1-24. sorszáma alatt bevételezett okiratokról (nyom. ir. 1319-1320. oldal), ezért azt akként pótolta, hogy a bűnjelek lefoglalását megszüntette és az iratok közti kezelésüket rendelte el.

[47] Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni Terhelt1 vádlott személyazonosító okmányának számát, ezért azt az ítéltábla a 9. sorszámu másodfokú bírósági iratnak megfelelően a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjának kötelező rendelkezése alapján – utalva a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjára is – pótolta.

[48] A nyomozati iratok 97-99. oldalán található iratok szerint az eljárás során az bank3. bankszámlaszám3 számú bankszámláján lefoglaltak és a Budapesti Rendőr-főkapitányság Korruptciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztályán P-54/2019. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vettek 48.194.825,- forint bűnjelpénzt, azonban az iratanyagból nem állapítható meg, hogy arról rendelkeztek-e, ezért a másodfokú bíróság felhívta a törvényszéket arra, hogy a hivatkozott bűnjelpénzről a Be. 671. § 12. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében utólag rendelkezzen.

[49] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[50] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján megtartott tárgyaláson, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2022. év szeptember hó 15. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

Dr. Patassy Bence s.k.

Dr. Kertész Andrea s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.369/2020/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.1/2022/19. számú ítéletében írt változtatásokkal 2022. év szeptember hó 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év szeptember hó 15. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke